

Finansministeren forelagte Lovforslag om Grundstignings-skyld, idet disse Paragraffer gennemfører de Ændringer i Loven af 1926, der vil følge af Grundstigningsskyldlovforsla-gets Gennemførelse; der foreslaas derfor i en Række Para-graffer i Loven af 1926 forskellige formelle Ændringer, væsentlig sigtende til at lade alle Bestemmelser i denne om Grundstigningsskyld udgaa. Bl. a. ophæves §§ 8, 9 og 17. Ogsaa Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 12 og 13 er af formel Karakter, idet de kun tilsigter at indarbejde i den kommunale Ejendomsskattelov Lov Nr. 172 af 14. Juli 1927 om Dæk-ningsafgift til Sogne- og Amtskommuner og Lov Nr. 15 af 30. Januar 1929 om Udpantningsfristerne for de kommunale Ejendomsskatter. Lovforslagets § 14 har samme formelle Karakter, og § 15 bevarer de sønderjydske Amters hidtidige Særstilling med Hensyn til Udskrivning af Skatter til Dæk-ning af Amtets Fornødenheder.

Ved Lovforslagets Fremsættelse mindede Indenrigs-ministeren om, at ved Statsejendomsskatteloven af 1922 indførtes, om end i ringe Omfang, for første Gang Grund-skyldsprincippet i moderne dansk Skattelovgivning. Der-efter fulgte en Videreførelse af disse Principper ved Loven om de kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926. Efter Gennemførelsen af denne sidste Lov er Forholdet det, at der af samtlige Kommuners kommunale Ejendomsskatter nu opkræves ca. 55 Mill. Kr. som Grundskyld og ca. 33 Mill. Kr. som Ejendomsskyld. Ministeren omtalte ligeledes den Modstand, som Loven af 1926 mødte fra konservativ Side, og udtalte, at han troede nu at have Ret til at sige, at Erfar-ingerne siden ingen Baggrund har givet for disse Protester, og at der derfor er god Grund til at videreføre Grundskylds-lovgivningen indenfor den kommunale Ejendomsbeskatning og til ligeledes at gaa videre i Retning af Kommunernes Selvbestemmelsesret paa dette Omraade, hvilke Formaal Lovforslaget derfor har. Ministeren gennemgik derefter de nye Bestemmelser i §§ 1—7 og sagde, at medens Lovforslaget for *Landkommunernes* Vedkommende alene gaar ud paa en Skatteomlægning, idet disse Kommuner i Forvejen selv bestemmer, hvilket Forhold der skal bestaa mellem Ejen-domsskatterne og de personlige Skatter, indeholder den nye § 4 en vis Adgang for *Hovedstaden og Købstæderne* til, hvis man ønsker det, at forhøje Grundskylden ud over de Grænser, der i Øjeblikket gælder. Navnlig for Købstædernes Ved-kommende gælder ganske overordentlig snævre Grænser for Paaaligningen af Ejendomsskatter, idet Ejendomsskylden og